

<http://www.luju.ro/vietile-oamenilor-distruse-pentru-nimicuri-judecatoarele-monica-nicola-si-livia-mango-de-la-ca-cluj-au-sesizat-ccr-cu-prevederile-din-cp-si-cpp-care-ingreuneaza-regimul-circumstantelor-atenuante-obligandu-i-pe-magistrati-sa-pronunte-pedepse-aspre-chiar-si>

VIETILE OAMENILOR, DISTRUSE PENTRU NIMICURI – Judecatoarele Monica Nicola si Livia Mango de la CA Cluj au sesizat CCR cu prevederile din CP si CPP care ingreuneaza regimul circumstantelor atenuante, obligandu-i pe magistrati sa pronunte pedepse aspre chiar si pentru fapte mai putin grave. Iata exceptia: „Dispozitiile incalca prevederile referitoare la proportionalitatea pedepsei, infaptuirea justitiei, prezumtia de nevinovatie si dreptul la aparare” (Incheierea)

Scris de Valentin BUSUIOC | Data: 16.03.2021 15:22

Nu ne este dat sa intalnim la tot pasul instante care isi dau seama de caracterul profund nedrept al legii si **din proprie initiativa** incearca s-o corecteze, atacand-o la Curtea Constitutionala a Romaniei. De data aceasta, vorbim despre o exceptie de neconstitucionalitate ridicata **din oficiu** in legatura cu mai multe prevederi din Codul penal si cel de procedura penala.

La 4 martie 2021, in **dosarul nr. auto9/117/2019**, **magistratele Monica Nicola si Livia-Marcela Mango de la Curtea de Apel Cluj** au sesizat CCR cu exceptiile de neconstitucionalitate ale unor articole din CP si CPP care pur si simplu ii inlantuiesc pe judecatori, obligandu-i sa pronunte pedepse exagerat de aspre in raport cu gravitatea redusa a faptei si cu persoana inculpatului. Avem in vedere faptul ca actualele coduri ii permit completului de judecata sa aplice circumstantele atenuante o singura data la reducerea limitelor speciale ale pedepsei, chiar daca in final, prin contopirea pedepselor, va rezulta o condamnare exagerata. Or, principiul proportionalitatii (incalcat in cazul de fata) este stipulat chiar de catre Conventia Europeana a Drepturilor Omului.

Cele doua judecatoare precizeaza ca vechiul Cod penal avea dispozitii mai omenoase, care le permiteau magistratilor sa pronunte condamnari chiar si sub limitele speciale, astfel incat sa-i dea o pedeapsa cu suspendare unui inculpat care a prezentat o conduita corespunzatoare si a beneficiat de circumstante atenuante, iar nu sa-l nenoroceasca, aruncandu-l direct in inchisoare.

Oricum o dai, tot nu iese bine

In cazul concret de fata, inculpatul nu doar ca si-a recunoscut vina, dar are intregul context de partea lui si nici nu prezinta vreun istoric infraccional. Cu toate acestea, chiar daca intentia judecatoarelor Nicola si Mango ar fi sa pronunte o condamnare finala cu suspendare sau cu amanarea aplicarii pedepsei, Codul penal si cel de procedura penala nu le dau voie. **De altfel, veti vedea mai jos cum cele doua magistratase detaliaza posibilitatile matematice de contopire a pedepselor in dosarul despre care vorbim acum. Din nefericire, toate variantele dau ca rezultat doar condamnari de peste 3 ani de inchisoare – deci care trebuie executate in regim de detentie.**

Or, asa ceva i-ar distruge pur si simplu destinul lui **Matei Pacurar (foto)**, un pictor din Arad in varsta de 25 de ani (nascut la 15 iunie 1995), admis cu nota 10 la studiile doctorale ale Universitatii de Arta si Design din Cluj-Napoca. Caci el a fost trimis in judecata de catre DIICOT pentru introducerea in tara, fara drept, de droguri de

mare risc si detinere de droguri de mare risc fara drept – fapte pe care tanarul le-a recunoscut, adaugand ca nu are nicio treaba cu consumul de droguri.

Pe scurt, situatia de fapt sta in felul urmatoar: in 2014, intr-o excursie cu bursa Erasmus in Argentina (documentandu-se pentru lucrarea de disertatie), Matei Pacurar a cumparat ca suvenir mai multe frunze de coca, aducandu-le in Romania ca sa le foloseasca intr-un tablou, frunzele fiind un leitmotiv al artei sale. Mai in gluma, mai in serios, putem spune ca Directia de Investigare a Infractiunilor de Criminalitate Organizata si Terorism nu a avut prea mult simt artistic si nu este populata cu prea multi critici de arta, asa ca l-a trimis in judecata pe pictor. La fond, Tribunalul Cluj l-a condamnat la 3 ani, 2 luni si 10 zile de inchisoare cu executare.

Repetam: baiatul nu este nici pe departe vreun interlop, ci pur si simplu s-a nimerit sa pice in acest context nefericit. Iar judecatoarele Monica Nicola si Livia Mango au inteles perfect situatia, motiv pentru care s-au pus in miscare din proprie initiativa si au atacat la CCR nedreptatile continute in Codul penal si in Codul de procedura penala.

In plus, judecatoarele de la CA Cluj avertizeaza ca infractiunile legate de droguri nu sunt singurele unde Codul penal prevede pedepse exagerat de aspre, o situatie asemanatoare gasindu-se in CP, de exemplu, si in cazul contrabandei, unde un amarat prins in vama cu cateva pachete de tigari este automat aruncat in inchisoare.

In cazul de fata, magistratele critica urmatoarele prevederi legale:

- Art. 76 alin. 1, 3 Cod penal: „(1) In cazul in care exista circumstante atenuante, limitele speciale ale pedepsei prevazute de lege pentru infractiunea savarsita se reduc cu o treime.

(2) Daca pedeapsa prevazuta de lege este detentiunea pe viata, in cazul retinerii circumstantelor atenuante se aplica pedeapsa inchisorii de la 10 la 20 de ani.

(3) Reducerea limitelor speciale ale pedepsei se face o singura data, indiferent de numarul circumstantelor atenuante retinute”.

- Art. 80 alin. 2 lit. d Cod penal: „Nu se poate dispune renuntarea la aplicarea pedepsei daca pedeapsa prevazuta de lege pentru infractiunea savarsita este inchisoarea mai mare de 5 ani”.

- Art. 83 lit. a Cod penal: „Instanta poate dispune amanarea aplicarii pedepsei daca pedeapsa stabilita, inclusiv in cazul concursului de infractiuni, este amenda sau inchisoarea de cel mult 2 ani”.

- Art. 318 alin. 1 Cod procedura penala: „In cazul infractiunilor pentru care legea prevede pedeapsa amenzii sau pedeapsa inchisorii de cel mult 7 ani, procurorul poate renunta la urmarirea penala”.

- Art. 480 alin. 1 Cod procedura penala: „Acordul de recunoastere a vinovatiei se poate incheia numai cu privire la infractiunile pentru care legea prevede pedeapsa amenzii sau a inchisorii de cel mult 15 ani”.

In opinia completului Nicola-Mango, textele de mai sus contravin urmatoarelor prevederi din Constitutia Romaniei si Conventia EDO:

- Art. 49 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene intitulat „Principiile legalitatii si proportionalitatii infractiunilor si pedepselor”, care dispune:

„(1) Nimeni nu poate fi condamnat pentru o actiune sau omisiune care, in momentul savarsirii, nu constituia infractiune potrivit dreptului intern sau dreptului international. De asemenea, nu se poate aplica o pedeapsa mai mare decat cea aplicabila la momentul savarsirii infractiunii. In cazul in care, ulterior savarsirii infractiunii, legea prevede o pedeapsa mai usoara, se aplica aceasta din urma.

(2) Prezentul articol nu aduce atingere judecarii si pedepsirii unei persoane care s-a facut vinovata de o actiune sau omisiune care, in momentul savarsirii, era incriminata pe baza principiilor generale recunoscute de comunitatea natiunilor.

(3) Pedepsele nu trebuie sa fie disproportionatate fata de infractiune”.

- Art. 3 si 8 din Conventia pentru apararea drepturilor omului si a libertatilor fundamentale:

Art. 3: *„Nimeni nu poate fi supus torturii, nici pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante”.*

Art. 8: *„(1) Orice persoana are dreptul la respectarea vietii sale private si de familie, a domiciliului sau si a corespondentei sale.*

(2) Nu este admis amestecul unei autoritati publice in exercitarea acestui drept decat in masura in care acesta este prevazut de lege si constituie, intr-o societate democratica, o masura necesara pentru securitatea nationala, siguranta publica, bunastarea economica a tarii, apararea ordinii si prevenirea faptelor penale, protectia sanatatii, a moralei, a drepturilor si a libertatilor altora”.

- Art. 1 alin. 3-5 din Constitutia Romaniei privind statul de drept, separatia si echilibrul puterilor si principiul legalitatii

- Art. 11 alin. 1 si 2 din Constitutia Romaniei, care dispune:

„(1) Statul roman se obliga sa indeplineasca intocmai si cu buna-credinta obligatiile ce-i revin din tratatele la care este parte.

(2) Tratatele ratificate de Parlament, potrivit legii, fac parte din dreptul intern”.

- Art. 16 alin. 1 si 2 din Constitutia Romaniei, care dispune:

„(1) Cetatenii sunt egali in fata legii si a autoritatilor publice, fara privilegii si fara discriminari.

(2) Nimeni nu este mai presus de lege”.

- Art. 20 din Constitutia Romaniei, care dispune:

„(1) Dispozitiile constitutionale privind drepturile si libertatile cetatenilor vor fi interpretate si aplicate in concordanta cu Declaratia Universala a Drepturilor Omului, cu pactele si cu celelalte tratate la care Romania este parte.

(2) Daca exista neconcordante intre pactele si tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care Romania este parte, si legile interne, au prioritate reglementarile internationale, cu exceptia cazului in care Constitutia sau legile interne contin dispozitii mai favorabile”.

- Art. 23 alin. 11 din Constitutie, care dispune:

„Pana la ramanerea definitiva a hotararii judecatoresti de condamnare, persoana este considerata nevinovata”, iar, potrivit art. 6 par. 2 din Conventia pentru apararea drepturilor omului si a libertatilor fundamentale, „orice persoana acuzata de o infractiune este prezumata nevinovata pana ce vinovatia sa va fi legal stabilita”.

- Art. 24 alin. 1 din Constitutia Romaniei, care dispune: *„(1) Dreptul la aparare este garantat”.*

- Art. 126 alin. 1 din Constitutia Romaniei, care dispune: *„(1) Justitia se realizeaza prin Inalta Curte de Casatie si Justitie si prin celelalte instante judecatoresti stabilite de lege”.*

- Art. 148 alin. 2-4 din Constitutia Romaniei privind aplicarea cu prioritate a prevederilor tratatelor constitutive ale

Uniunii Europene (n.r. prioritate fata de Constitutie).

Incheiem, exprimandu-ne din nou placuta surprindere ca exista judecatori care se implica efectiv in dosarele pe care le au pe masa, formuland din oficiu exceptii de neconstitutionalitate. Dupa istorica victorie la Curtea Constitutionala a judecatoarelor CA Oradea Florica Roman si Aurora Popa in ceea ce priveste despagubirile pentru arestati nevinovati ([click aici pentru a citi](#)), speram ca din ce in ce mai multi magistrati vor imbogati jurisprudenta CCR pe partea deciziilor de admitere.

Prezentam principalele pasaje din exceptia de neconstitutionalitate:

„Obiectul cauzei: Inculpatul a fost trimis in judecata pentru comiterea infractiunilor de:

1) introducere in tara, fara drept, de droguri de mare risc, prev. de art. 3 alin. 2 din Legea nr. 143/2000, pentru care pedeapsa prevazuta de lege este inchisoarea de la 7 la 15 ani si interzicerea unor drepturi si

2) detinere de droguri de mare risc fara drept, pentru care pedeapsa prevazuta de lege este inchisoarea de la 6 luni la 3 ani.

Prima instanta a stabilit ca inculpatul se face vinovat de comiterea acestor infractiuni, constand in acea ca, la data de 18.02.2019, a introdus in Romania prin punctul de trecere al frontierei de stat din cadrul Aeroportului International Avram Iancu din Cluj-Napoca, fara drept, cantitatea de 35,7 grame frunze de coca, iar apoi a detinut fara drept pentru consum propriu, aceeasi cantitate de frunze de coca, pana in momentul ridicarii ei de catre organele politiei de frontiera.

In consecinta a dispus condamnarea inculpatului la pedeapsa de 3 ani, 1 luna si 10 zile inchisoare pentru prima infractiune si la pedeapsa de 3 luni inchisoare pentru a doua infractiune, iar in urma aplicarii regulilor referitoare la concursul de infractiuni a aplicat pedeapsa finala de 3 ani, 2 luni si 10 zile inchisoare, cu executare in regim de detentie.

Instanta de fond a retinut circumstanta atenuanta prev. de art. 74 alin. 2 lit. b Cod penal si prevederile art. 396 alin. 10 Cod procedura penala (n.r. circumstante atenuante, respectiv recunoasterea vinovatiei).

Instanta de apel este investita cu solutionarea apelurilor declarate de catre inculpat si de catre DIICOT.

Apelul DIICOT vizeaza inlaturarea prevederilor art. 396 alin. 10 Cod procedura penala si aplicarea de pedepse in limitele speciale prevazute de lege, nereduse cu o treime, aratand ca in prima instanta s-au administrat probe, judecata neavand loc in procedura reglementata de art. 374 si urmatoarele Cod procedura penala.

Inculpatul isi sustine nevinovatia, aratand ca este artist plastic, admis cu nota 10 la studii universitare de doctorat la Universitatea de Arta si Design din Cluj-Napoca. In anul 2019 avea de sustinut lucrarea de dizertatie, pentru care s-a documentat in strainatate, primind burse Erasmus in Spania si Argentina. In ultimul stat a efectuat o vizita in muntii Anzi, vizitand satele si orasele traditionale incase, iar de la un targ de suveniruri a cumparat trei pungulite de frunze de coca cu suma totala de 70 de pesos, echivalentul a 7 lei. Intentiona sa foloseasca frunzele pentru lucrarea de dizertatie, frunzele reprezentand un element central al picturilor sale. A pus frunzele in bagajul de cala, la suprafata. Nu a stiut ca sunt interzise, a fost controlat pe aeroporturile din Buenos Aires si Londra, la intoarcerea in tara, fara a fi probleme. A crezut ca daca nu este in regula sa le aiba in bagaj ii vor fi confiscate, nu s-a gandit la alte consecinte. Nu este consumator de droguri.

Pedepsele minime legale sunt de 7 ani inchisoare pentru prima infractiune, respectiv 6 luni inchisoare pentru a doua infractiune, pedeapsa minima finala pentru concursul de infractiuni fiind de 7 ani si 2 luni inchisoare.

In conditiile retinerii circumstantei atenuante prevazute de art. 75 alin. 2 lit. b Cod penal (imprejurari legate de fapta comisa, care diminueaza gravitatea infractiunii sau pericolozitatea infractorului), pedepsele minime ar fi de 4 ani si 8 luni inchisoare, respectiv 4 luni inchisoare, iar pedeapsa rezultanta ar fi de 4 ani 9 luni si 10 zile inchisoare.

In conditiile retinerii circumstantei atenuante prevazute de art. 75 alin. 2 lit. b Cod penal si a prevederilor art. 396 alin. 10 Cod procedura penala pedepsele minime sunt de 3 ani, 1 luna si 10 zile inchisoare pentru prima infractiune si de 3 luni inchisoare pentru a doua infractiune, iar in urma aplicarii regulilor referitoare la concursul de infractiuni pedeapsa finala este de 3 ani, 2 luni si 10 zile inchisoare.

In toate cazurile, daca se stabileste vinovatia inculpatului in comiterea celor doua infractiuni, se poate dispune executarea doar in regim de detentie a pedepsei.

Raportat la faptele concrete presupus a fi comise de inculpat, constand in introducerea in tara de droguri de mare risc si detinerea acestora fara drept pentru consum propriu, substantele interzise fiind achizitionate in alt stat cu suma de 70 de pesos, echivalenta cu 7 lei, vazand gravitatea concreta a acestora, instanta de control judiciar considera ca prevederile legale antementionate care impun aplicarea unor pedepse minime conform celor mai sus detaliate, in toate ipotezele cu executare in regim de detentie, contravin art. 49 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, pedeapsa fiind disproportionata in raport cu faptele concret comise. (...)

Prin limitarea la 5 ani a pedepsei maxime prevazute de lege pentru infractiunile pentru care este incidenta renuntarea la aplicarea pedepsei, respectiv la 2 ani a pedepsei aplicate, inclusiv pentru concursul de infractiuni, pentru amanarea aplicarii pedepsei, in conditiile in care aplicarea sporului de pedeapsa pentru concursul de infractiuni este obligatorie, legiuitorul se indeparteaza si de considerentele din expunerea de motive care a insotit proiectul noului Cod penal – adoptat prin angajarea raspunderii Guvernului in fata Camerei Deputatilor si a Senatului.

La punctul 2.13 din expunerea de motive se arata ca „In reglementarea sistemului pedepselor principala preocupare a fost aceea de a crea un mecanism care, prin flexibilitate si diversitate, sa permita alegerea si aplicarea celor mai adecvate masuri, pentru a putea asigura in acest fel atat o constrangere proportionala in raport cu gravitatea infractiunii savarsite si pericolozitatea infractorului cat si o modalitate eficienta de recuperare sociala a infractorului.

O asemenea abordare este sustinuta pe de o parte de reglementarile similare din majoritatea codurilor penale europene, care in ultimul deceniu au manifestat o preocupare constanta in acest sens, dar si de realitatile practicii judiciare care, desi a evidentiat in perioada postdecembrista o infractionalitate din ce in ce mai variata sub aspectul modalitatilor faptice de comitere, a motivelor ori a scopurilor urmarite, nu a avut la dispozitie un sistem sanctionator adaptat acestor noi realitati.”

La punctul 2.17 din expunerea de motive se arata ca „individualizarea judiciara a sanctiunilor reprezinta, la randul ei, una dintre institutiile fundamental revizuite prin prevederile proiectului.

In scopul de a realiza mecanisme juridice care sa permita instantei alegerea celei mai potrivite forme de tragere la raspundere penala, proiectul codului penal propune o noua reglementare in aceasta materie. Aceasta forma de individualizare are ca principala preocupare stabilirea modului in care condamnatul va suporta coercitia aplicata ca urmare a infractiunii savarsite, operatiune de asemenea sensibila deoarece are aptitudinea de a influenta direct si intr-o proportie semnificativa procesul de recuperare sociala a infractorului. Caracterul proportional al pedepsei in raport cu gravitatea infractiunii si pericolozitatea infractorului nu trebuie sa se reflecte doar in natura, durata sau cuantumul acesteia ci si in modul de executare, pentru ca altfel exista riscul ca efortul depus pentru reintegrarea infractorului sa produca efecte contrare scopului urmarit.

Reintegrarea sociala a infractorului prin mijloace alternative la executarea pedepsei este conditionata in acelasi timp de evaluarea conduitei acestuia pe parcursul procesului penal si de atitudinea fata de actul de justitie. Astfel, infractorul care s-a sustras de la urmarire penala ori judecata sau a incercat zadarnicirea aflarii adevarului ori a identificarii si tragerii la raspundere penala a autorului sau a participantilor, nu poate beneficia de renuntarea la aplicarea pedepsei, amanarea aplicarii pedepsei ori de suspendarea executarii pedepsei sub supraveghere, intrucat intre conduita acestuia pe parcursul procesului penal si natura si scopul acestor masuri exista o vadita incompatibilitate.

Pentru aceste considerente au fost reglementate doua institutii noi, respectiv renuntarea la pedeapsa si amanarea

aplicării pedepsei, și a fost regândită instituirea suspendării executării pedepsei sub supraveghere, care sunt concepute într-o succesiune progresivă determinată de gravitatea infracțiunii comise, pericolozitatea infractorului, gradul de intervenție pentru îndreptarea condamnatului și consecințele asupra acestuia”.

In realitate, modul în care au fost reglementate aceste institutii se îndepartează de intenția legiuitorului declarată în expunerea de motive indicată și încalcă dreptul de apreciere al instanțelor judecătorești cu privire la interpretarea și aplicarea legii, în condițiile în care instanțele judecătorești sunt cele care au competența constituțională de a înfaptui justiția.

In vechea reglementare (art. 10 lit. b/1 Cod procedura penală anterior) instanțele aveau posibilitatea de a dispune achitarea și de a aplica o amendă administrativă în situațiile în care fapta nu prezenta gradul de pericol social al unei infracțiuni.

De asemenea, în vechea reglementare (art. 76 Cod penal anterior), în cazul reținerii de circumstanțe atenuante, era posibilă coborârea graduală a pedepsei sub minimul special. Spre exemplu, în cazul în care minimul special era de 5 ani, pedeapsa putea fi coborâtă sub acest minim, dar nu mai jos de 1 an.

Asfel cum a reținut Curtea Constituțională în Decizia nr. 368/2017, paragraful 26 teza ultimă, „prezumarea eludării legii de către instanțele judecătorești cu ocazia înfaptuirii actului de justiție nu poate fi avută în vedere la stabilirea scopului legitim al unei reglementări”.

Aceeași limitare având drept criteriu cuantumul pedepsei prevăzute de lege se constată și cu privire la incidenta renunțării la urmărire penală și a acordului de recunoaștere a vinovăției, cu observația că în privința acestora din urmă limitele prevăzute de lege pentru acte încheiate de procuror sunt mult superioare celor pentru care judecătorul poate dispune măsuri similare (7 ani închisoare pentru renunțarea la urmărire penală, 15 ani închisoare pentru acordul de recunoaștere a vinovăției, versus 5 ani închisoare pentru renunțarea la aplicarea pedepsei, 7 ani închisoare pentru amânarea aplicării pedepsei).

Pentru a beneficia de o pedeapsă mai redusă în cursul urmăririi penale sau în fața instanței, pentru infracțiuni de gravitate concretă redusă, inculpatul este obligat să recunoască comiterea acelor infracțiuni în condițiile stabilite de procuror sau descrise în rechizitoriu, fiind practic la dispoziția procurorului și fiind încalcată prezumția nevinovăției sale. Orice nuanțare a situației de fapt și a poziției sale subiective poate determina aplicarea unei pedepse cu cel puțin o treime mai mare.

Pentru a beneficia de aplicarea prev. art. 478 și următoarele, art. 374 și urm. Cod procedura penală, și a se reduce limitele de pedeapsă cu o treime, inculpatul este practic obligat să își asume comiterea infracțiunii, ceea ce încalcă prezumția de nevinovăție, prev. de art. 4 Cod procedura penală, art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Instanța de control judiciar consideră că și prevederile art. 318 alin. 1 și art. 480 alin. 1 Cod procedura penală au legătura cu soluționarea cauzei, chiar dacă privesc instituirea ce vizează urmărirea penală, întrucât, pe de o parte, potrivit art. 29 alin. 1 din Legea nr. 47/1992 „Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești...”, iar pe de altă parte, dacă nu existau limitările menționate, este posibil ca în cauză să se fi dispus o altă soluție în cursul urmăririi penale, diferită de trimiterea în judecată.

Situații similare se întâlnesc în practica judiciară și în cazul infracțiunii de contrabandă comise de 2 sau mai multe persoane împreună, caz în care pedeapsă prevăzută de lege este închisoarea de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi, chiar dacă fapta concretă constă în introducerea în țară a câtorva pachete de țigări fără timbru.

Analizând proporționalitatea sancțiunii în cauza Lacatus împotriva Elveției, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut, la paragraful 115, că „sancțiunea impusă reclamantei nu a constituit o măsură proporțională nici cu scopul luptei împotriva criminalității organizate, nici cu cel al protejării drepturilor trecătorilor, rezidenților și proprietarilor de afaceri. În cazul de față, Curtea consideră că măsura în care reclamanta, care este o persoană extrem de vulnerabilă, a fost pedepsită pentru faptele sale într-o situație în care foarte probabil nu avea alte mijloace de subsistență și, prin urmare, nu avea altă opțiune decât cersitul pentru a supraviețui, a afectat demnitatea sa umană și înșasi esența drepturilor protejate de articolul 8. În consecință, statul parat a depășit marja de apreciere de care s-a bucurat în acest caz”. (...)

Sintetizând, dispozițiile art. 76 alin. 1, 3 Cod penal, art. 80 alin. 2 lit. d Cod penal, art. 83 lit. a Cod penal, art.

318 alin. 1 Cod procedura penala incalca prevederile din tratatele internationale la care Romania este parte referitoare la proportionalitatea pedepsei fata de infractiune si normele constitutionale referitoare la egalitatea in fata legii, la statul de drept, separatia si echilibrul puterilor in stat si principiul legalitatii, si pe cele referitoare la infaptuirea justitiei, iar dispozitiile art. 480 alin. 1 Cod procedura penala incalca prezumtia de nevinovatie si dreptul la aparare.

In concluzie, sanctiunile trebuie sa fie efective, proportionale si convingatoare. Proportionalitatea este o notiune-cheie in individualizarea pedepselor in dreptul penal. Pedepsa trebuie sa fie justa, echilibrata, sa nu aiba un quantum extrem de ridicat, dar niciunul aproape inexistent din punct de vedere aflictiv, sa fie proportionala cu gravitatea faptei si persoana infractorului.

Dreptul penal trebuie sa fie echitabil si sa asigure valorificarea drepturilor victimei si ale acuzatului, respectand demnitatea umana si egalitatea tuturor in fata legii. Echitatea fundamenteaza principiile generale ale dreptului penal substantial si, in numele echitatii, aceste principii se cer a fi valorificate”.

Mai jos puteti admira cateva dintre picturile artistului:

[* Cititi aici intreaga exceptie de neconstitucionalitate](#)